

Αθήνα 7 Οκτωβρίου 2021

Προς: τον Πρόεδρο και τα μέλη

του ΔΣ της ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ

Αγαπητοί/ες συνάδελφοι και φίλοι

Με την επιστολή μου, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω (όπως και όλες τις προηγούμενες Διοικήσεις που ασχολήθηκαν με το θέμα), για την θετική έκβαση των ενεργειών σας, ώστε να καταβληθούν επί τέλους τα οφειλόμενα και παρανόμως παρακρατηθέντα ποσά του πόρου 6 ο/οο από τις μνημονιακές κυβερνήσεις, στους εν ενεργεία, αλλά και τους συνταξιούχους συναδέλφους. Και ακριβώς, η μέριμνα από μέρους σας για καταβολή των οφειλομένων ποσών και στους συνταξιούχους, όπως και οι συνολικές προσπάθειές σας για τον κλάδο, αποδεικνύουν ότι η συναδελφική αλληλεγγύη συνεχίζει να αποτελεί συνεκτικό κρίκο και διαχρονική αξία για την ΕΜΔΥΔΑΣ. Ως παλαιό μέλος λοιπόν και με την ιδιότητα του τ. Προέδρου της Ομοσπονδίας, αισθάνομαι την ανάγκη να σας εκφράσω τις ευχαριστίες μου ως ελάχιστη αναγνώριση των προσπαθειών σας.

Επιτρέψτε μου για λόγους ιστορικούς περισσότερο, να αναφέρω, ότι ο πόρος του 6^ο/οο, για μένα αλλά και για πολλούς συνταξιούχους πλέον συναδέλφους, είχε ιδιαίτερη αξία για τον κλάδο και τούτο διότι, η θέσπισή του τον Αύγουστο του 1993, αποτέλεσε την πρώτη, μικρή μεν, θεσμική αναγνώριση δε, της ιδιαιτερότητας του ρόλου μας στο Δημόσιο, μετά την ισοπέδωση που επέφερε η θέσπιση του ενιαίου μισθολογίου από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1984 και τις πολύμηνες κινητοποιήσεις μας το 1984-85 και 1988-89, με κύριο αίτημα την οικονομική και θεσμική αναγνώριση των Μηχανικών του Δημοσίου και την αναβάθμιση των Τεχνικών Υπηρεσιών της Χώρας.

Χρειάστηκε βέβαια να περάσουν περίπου δύο χρόνια μέχρι να αρχίσει να καταβάλλεται ο πόρος, αφού έπρεπε να ξεπεραστούν οι δυσκολίες της πανελλαδικής καταγραφής και αποσαφήνισης των δικαιούχων, των μεμονωμένων προσφυγών εργοληπτών στα δικαστήρια για την αναδρομική ισχύ της παρακράτησης, αλλά και προσφυγών άλλων κλάδων στο Ελεγκτικό Συνέδριο για αναπομπή του πρώτου εντάλματος καταβολής του, που κρίθηκε τελικά θετικά για τον κλάδο από την Ολομέλειά του.

Ακολούθησαν αγώνες και μικρές και μεγάλες νίκες αλλά και ήττες του κινήματός μας, που συνεχίζονται και θα συνεχίζονται και στο μέλλον. Έτσι όμως γίνεται πάντα, γιατί όπως μάθαμε να λέμε, χαμένοι αγώνες είναι αυτοί που δεν δόθηκαν ποτέ. Στην δική μας περίπτωση, μπορεί οι μεγάλες κινητοποιήσεις της 10/ετίας του 80 να μην απέφεραν άμεσα αποτελέσματα, σφυρηλάτησαν όμως την ενότητα στον κλάδο, ανέδειξαν μια νέα γενιά συνδικαλιστικών στελεχών σε όλες τις παρατάξεις, έδωσαν αποτελεσματικότερα εργαλεία που προστέθηκαν στη φαρέτρα μας (μπλοκαρίσματα Δημοπρασιών, αποχή από συνήθη καθήκοντα κ.λ.π.), που έφεραν τα θετικά αποτελέσματα τις αμέσως επόμενες 10/ετίες.

Συνεχιστές αυτών των προσπαθειών σας θεωρούμε αγαπητοί/ες συνάδελφοι. Σας εύχομαι καλούς αγώνες, με ενότητα, αλληλεγγύη και ανεπτυγμένη ταξική συνείδηση πάντα.

Π. ΚΑΤΙΚΑΣ